

Diakonvigning
S:ta Maria domkyrka
13 juni AD 2026

Kära bröder och systrar,

Kära diakonkandidat Jessica. Så är dagen kommen, den dag som du har haft för ögonen under ett antal år. Från det att du började ana att du var kallad till ett liv som diakon i och för kyrkan och som du steg för steg har bejakat.

Och som du successivt nu under några år har förberett dig för, genom samtal, bön, studier, antagning, diakonexamen och idag får du säga ditt ja till att vigas till diakon och ge dig själv för Kristus och kyrkan och sänds ut till tjänst.

Vi har precis firat pingst och helga Trefaldighets dag.

Jesu löfte om den helige Ande som utgöts över apostlarna på pingstdagen, och Jesu missionsbefallning och uppmaning till kyrkan att gå ut i hela världen och göra alla folk till lärjungar genom att lära dem alla de bud som Jesus lärt oss och att döpa dem i Faderns, Sonens och den helige Andes namn. Detta startade den rörelse att nå människor över hela världen och som fortsatt genom historien. Och som fortsatte när vi en dag döptes, som barn eller vuxna, och som fortsätter idag när vi firar denna diakonvigningsmessa och viger en ny diakon och sänder henne i kyrkans tjänst.

Allt detta hör ihop. Jesu löfte om att vara med oss alla dagar in till tidens slut, gäller också oss och Jesus har kallat oss var och genom vårt dop och sänder oss i tjänst för medmänniskan och Guds rike – för att vara jordens salt och ljus.

Det är värt att påminna oss om att den grundläggande vigningen till tjänst, är den vigning som varje kristen tar emot i dopet – när Jesus kallar oss och sänder oss. Dopet är grunden för det kristna livet.

-I dopet lägger vi av oss den gamla människan och allt det som drar oss bort från Gud och från en sann gemenskap med varandra. I dopet får vi dagligen möjlighet att komma tillbaka till det löfte som Jesus gett: Att vara med oss alla dagar, goda som svåra, och att han delar och vill vara närvarande i våra liv.

-I dopet förenas vi med Jesu död och uppståndelse och befrias till ett liv i tjänst för andra. Gud vill i sin barmhärtighet leva i gemenskap med alla människor. I dopet för han oss in i sin kyrka och till ett liv i gemenskap.

-I dopet ges den helige Ande till oss som hjälparen, som vägleder oss till en djupare förståelse av evangeliet om Jesus och av oss själva, som är tröstaren och som helar oss genom att förena oss med den uppståndne Jesus.

-I dopet förenas vi, genom den heliga Ande, med Kristus i kyrkan och med varandra och blir en del av Kristi kropp och Guds folk i världen.

I dopet sänds vi som enskilda och som kyrkans gemenskap att be och arbeta för att ge världen liv. Genom att ge Jesus och vad vi har upptäckt och förstått av evangeliet vidare till de människor vi möter.

Vi behöver ibland påminna oss om att den allra största insatsen som görs av kyrkan som gemenskap, det är de goda kärleksgärningar som alla döpta gör enskilt och gemensamt i sin vardagliga tjänst; i sina familjer, genom sina yrken och genom sina fritidsintressen – när kyrkan blir verksam som salt och ljus i världen. Därför avslutas varje mässa med en sändning. Ibland konkret uttryckt med ett sändningsord. Och det är specifikt diakonens uppgift att utropa orden: *Låt oss gå i frid*, och församlingen svarar *i vår Herre Jesu Kristi namn*, alternativt, *och tjäna Herren med glädje*.

Det är viktigt att vi är medvetna om detta, så att vi inte ersätter kyrkan som gemenskap, med kyrkans institution och organisation. Vi får inte glömma bort att kyrkan primärt är en gemenskap av döpta, men som också har en institution som är till för att rusta kyrkan för tjänst i världen.

Men som en gemenskap i världen har den helige Ande också ordnat och strukturerat kyrkan, vilket vi kan läsa om i nya testamentets skrifter. Jesus utvalde de tolv apostlarna som han rustade med den helige Ande och sände ut i världen. Och apostlarna utvalde medarbetare och rustade dem för att vara biskopar, präster och diakoner.

Titusbrevet, som vi idag lyssnat till, handlar om hur Aposteln Paulus skriver till sin medarbetare Titus och instruerar honom om att han som biskop på Kreta ska installera präster i de olika församlingarna. Det står inte utskrivet att det även gällde diakoner, men vi kan förmoda utifrån kyrkohistorien, att om inte Titus gjorde det omgående, så dröjde det inte länge innan det skedde även på Kreta.

För att bygga upp och rusta kyrkan, Kristi kropp, för att växa i gemenskapen med Kristus och i tjänsten för medmänniskan kallar och sänder kyrkan män och kvinnor till helig tjänst.

Som diakon är du kallad, vigd och sänd till helig tjänst i kyrkan och i det omgivande samhället. Att rusta kyrkans folk och ständigt påminna kyrkan om hennes uppgift att liksom diakonen vara

ett barmhärtighetens tecken, som ser de människor som är i behov av omsorg och vara kreativ för att bygga upp insatser som möjliggör för den lokala kyrkan att göra mer för fler.

Så att allt fler människor blir hjälpta, blir befriade och kan växa som människor så att de fullt ut kan bli till dem de är tänkta att vara och bli.

Så kan diakonen och kyrkan vara ett tecken på Guds barmhärtighet och Guds vilja att ena hela världen som en mänsklig gemenskap i frid och fred – det som ett annat ord kallas för Guds rike.

I denna tjänst går du inte ensam:

1. Den helige Ande har rustat dig i dopet och i vigningen för den uppgift som nu ligger framför dig. Paulus uttrycker det i sitt brev till Titus:
Genom Jesus Kristus, vår frälsare, har Fadern låtit Anden strömma över oss, för att vi genom Guds nåd skall bli rättfärdiga och, så som det är vårt hopp, vinna evigt liv.
Det är ett ord att lita på!
Inte minst när det kommer motiga dagar är det värt att påminna sig om detta. Du är döpt, du är vigd till diakon och du har löftet om den helige Ande!
2. Sök därför bönen och mässans gemenskap med den uppståndne herren Jesus Kristus. Där får du tröst, vägledning, kraft och glädje. Sök också vägledning av andra som gått före och kan ge goda råd.

En grundläggande sanning för varje ämbetsbärare är, att för att bli den diakon som du är vigd och kallad till att vara, så måste du först och främst fördjupas som kristen. Allt mer präglas av honom så att du allt mer kan förnyas till att bli den person som du är skapad att vara och bli.
3. Du går som en del av hela kyrkan. Du är inte kallad att göra allt själv, utan se att mer kan bli gjort om fler döpta blir engagerad i arbetet och kanske till och med tar över det arbete du har byggt upp, så att du kan gå vidare och bygga upp något annat, nytt och viktigt.
4. och du går i kollegialitet med församlingens och stiftets övriga diakoner, präster och biskop.

Du är kallad, du är välkommen, du vigs och du sänds,
I Jesu namn!
Amen

✠ Erik Eckerdal
Biskop av Visby